

Cançó de Nadal

Branca rompuda pel vent espectral
-un dia plena de fulles i rama!-,
dóna'ns la flama, la flama, la flama
no de cap negra foguera del mal,
sinó la flama del foc de Nadal.

Tu, vent geliu, el que fibla i somica,
no véns amb rúfol missatge del mal;
cara a la llar fas un poc de musica
en tot forat assajant una mica
els flabiols de la nit de Nadal.

Balba enyorança, nafrada recança,
vegeu: de nit els estels van moçant-se;
ah, no us pertoca de caure al fondal,
sinó d'aprendre la dansa, la dansa
d'àngels i sants en la nit de Nadal.

Josep Carner. *Poesia, 1957*. Barcelona: Selecta, 1957.